

INFORMATIETIJDSCRIFT

2ste Semester 2018, 22ste Jaar, Nummer 79

**PROTESTANTSE
SOLIDARITEIT**

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

**EEN BLIK VOL
MEDELEVEN
NAAR DE OVERKANT**

Editoriaal

Beste lezer

Het is alweer een half jaar geleden dat u onze vorige nieuwsbrief kreeg en dus tijd dat we weer van ons laten horen.

Dit keer belichten we onze sensibiliseringsacties en het belang daarvan. Want het is nu eenmaal zo dat maar weinig mensen spontaan op zoek gaan naar informatie over de medemens die het minder goed stelt dan wij. En al helemaal als die medemens niet meteen je buur is, maar ver weg leeft in Afrika. Sensibilisering dus...

Lies en Bruno nemen je -aan de hand van hun reisverslag- mee op sleeptouw naar Kivu in Congo en Rwanda waar ze in juli een bezoek brachten aan onze partners.

Via drie projecten benadrukken we het belang van sensibilisering. Eén: de blijvende inspanningen die nodig zijn in de strijd tegen aids.

Het tweede: de leefwereld van de tienermoeders in Rwanda en tot slot het project Moeders van Kivu in Congo.

Helaas is Moeders van Kivu na meer dan tien jaar, nog altijd brandend actueel. Het verkrachten van meisjes en vrouwen als oorlogswapen maar ook als gevolg van de straffeloosheid en de normvervaging binnen de maatschappij is een gruwel die we ons niet kunnen en willen inbeelden. Het project is voor deze slachtoffers een zegen.

Wij blijven geloven in een wereld waar elke medemens een menswaardig bestaan kan leiden. Dat is de drijfveer om ons te blijven inzetten voor al deze waardevolle projecten. Dat is alleen mogelijk samen met u. Samen kunnen we voor heel wat mensen een verschil maken:

de hoop op een betere toekomst !

Annie Van Extergem,

INFORMATIE

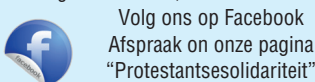
Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

Tel. : +32 2 510 61 80 • Fax : +32 2 510 61 81
info@protestantesolidariteit.be • www.solidariteprotestante.be

IBAN : BE 37 0680 6690 1028 • BIC : GKCCBEBB
N° d'Entreprise : BE 0417614197

Verantwoordelijke uitgever : A. Van Extergem,

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

LID VAN **actalliance**

Protestantse Solidariteit onderschrijft de
ethische code van VEFW.

INHOUD

- Blz. 2 : Editoriaal - Informatie & Inhoud
- Blz. 3 : Het gezicht van de vreemdeling
- Blz. 4 : Pas op, praat niet met hem !
- Blz. 5 : Mama, zorg voor mij !
- Blz. 6 : Wat een schande, ze is zwanger
- Blz. 7 : Moeders van Kivu
- Blz. 8-9 : Onze reis naar Kivu en Rwanda
- Blz. 10 : Jaaroverzicht 2017
- Blz. 11 : Protestantse Solidariteit op bezoek
- Blz. 12 : Kerstcampagne 2018

Het gezicht van de vreemdeling

Ds. Douwe Boelens

Het was een vreemde verzameling mensen, met wie Jezus in aanraking kwam. We lezen over een bezetene die in grafspelonken verbleef en die aan kettingen in bedwang moest worden gehouden. We lezen over een heidense vrouw met een bezeten dochter in de omgeving van Tyrus, over blinde bedelaars, over een Romeinse centurio, mensen met huidvraat, mensen die collaboreerden met de Romeinse overheid, prostituees, Samaritanen, mannen en vrouwen die vanwege hun 'onreinheid' in een isolement leefden en die hem vanuit de verte toeriepen.

Van al die mensen wordt verteld dat Jezus hen ontmoette en het gesprek met hen aanging.

Hij zal ook zeker en vast ontmoetingen hebben gehad met Joodse bakkers en slagers in het centrum van Kafarnaüm, met bonafide handelaars en hardwerkende landbouwers die hij onderweg tegenkwam, of met de vrome mensen die hij aantrof bij zijn bezoeken aan de Synagoge, maar die verhalen hebben nauwelijks plaats gekregen in de evangeliën zoals wij die kennen.

Wat opvalt, is dat Jezus voortdurend grenzen lijkt over te gaan: de grenzen van zijn land, van zijn cultuur, van zijn godsdienst.

Ook de grenzen van rein en onrein. We krijgen de indruk dat hij die mensen opzocht, maar in ieder geval niet ontliep.

Als zij naar hem zochten, was hij voor hen bereikbaar. De grenzen die hij daarvoor over moest, lijken er bij hem niet toe te doen.

Die mensen buiten de grenzen van land, cultuur en godsdienst, van rein en onrein, hebben ons iets te vertellen, en daarom worden ze genoemd in het evangelie. Maar dan is het belangrijk dat we aandacht hebben voor hun persoon. Ze zijn immers zoveel meer dan het etiketje dat je op hen zou kunnen plakken. Het zijn mensen met een gezicht, een naam, een levensverhaal.

Jezus heeft zich niet laten storen door etikettes. Hij is hen als medemens tegemoet getreden en heeft hun zijn volle aandacht gegeven. Hij had oog voor wie ze ten diepste waren en voor de schat die in hen verborgen lag. Het is die manier van kijken, die Protestantse Solidariteit in praktijk probeert te brengen.

« PAS OP, praat niet met hen »

Hoe vaak hebben aids-patiënten, tienermoeders of overlevenden van seksueel geweld deze zinnen niet gehoord.

Uitgejouwd, opzij gezet door de familie, de kerk en de samenleving, proberen ze elk in hun situatie te vechten tegen de vooroordelen, culturele misvattingen en stereotypen.

**STIGMATISATIE, WANNEER
VOOROORDEN MEER PIJN
DOEN DAN DE ZIEKTE**

Protestantse Solidariteit wil hen hierbij helpen, want het genezingsproces of aanvaardingsproces begint bij het aanvaarden van hun ziekte of trauma's. De vrienden en families spelen hier een belangrijke rol in. Hoe kan je je concentreren op een behandeling, als je weet dat je een dodelijke ziekte heb gegeven aan je kinderen?

Hoe ga je om met deze schuldgevoelens? Wat vertel je tegen een kind, dat zijn ouders verloren heeft en nu alleen instaat voor de opvoeding van zijn broers of zussen?

Het zijn moeilijke situaties, waarbij de gemeenschap vaak met een beschuldigende vinger wijst naar het slachtoffer.

Als christelijke NGO vinden we dit onaanvaardbaar: het is niet omdat je aids hebt, dat je een losbandig leven hebt en geen taken kan opnemen in de kerk; het is niet de schuld van de vrouw dat ze verkracht werd door bandieten en rebellen.

Dit jaar hebben we deze situaties van dichtbij meegemaakt en gehoord: patiënten vertelden ons over de moeilijkheden maar ook over de troost en de hulp die ze bij elkaar vonden.

We hoorden over slachtingen van hele families en verkrachtingen en de verwerping van de families, maar ook de kracht en de moed van deze vrouwen en kinderen om door te gaan en hun gemeenschap te sensibiliseren met de hulp van de lokale partner en PS.

En sensibilisering is de sleutel, niet enkel om het geweld of aids uit te roeien, maar ook om een problematiek bespreekbaar te maken en de mentaliteiten te veranderen.

Mama, zorg voor mij !

Tijdens mijn zwangerschap ben ik naar het “Centre de Santé” gegaan voor de prenatale consultaties. Dit was niet gemakkelijk want mijn man vond dit overbodig! Maar hij is toch meegegaan en samen hebben de HIV-test afgelegd. Ik had schrik voor het leven van mijn kindje. Hoe kan ik ooit een goede moeder zijn als ik het ziek maak? Misschien sterft het wel

Aids is nog steeds een verwoestende ziekte, met ingrijpende gevolgen voor het dagelijks leven van de patiënt, honger, liefde en kinderen. En tegelijkertijd kan men zeer goed leven met de ziekte: het regelmatig innemen van de ARV, beschermingsmaatregelen tijdens geslachtsgemeenschap, in het dagelijks leven en het risico om besmet te raken is miniem.

Protestantse Solidariteit informeert de bevolking over de besmettingsmogelijkheden van aids en dit doen we vooral gericht op jongeren en zwangere vrouwen. Want vrouwen gaan de boodschap doorgeven aan hun kinderen: het belang van bescherming, de prenatale en postnatale begeleiding, waarin een deel aan HIV en familiale planning wordt gewijd.

Het is ook heel belangrijk dat de vader meekomt naar de prenatale consultaties.

Waarom vraag je je af? Omdat het noodzakelijk is om te weten of beide ouders seropositief zijn en zo niet, hoe men de ongeboren foetus kan beschermen. Maar zwangerschappen in de Afrikaanse cultuur is een vrouwenzaak. Mannen begeleiden hun vrouwen niet.

Om de mannen aan te moedigen hun partner te begeleiden worden er geboortekits gegeven met o.a.: een badje, een luier en zeep.

Dankzij de bevallings-kits wordt er niet enkel gesensibiliseerd en gestreden om aids uit te roeien maar verbetert de kind- en moederzorg.

Toekomstige moeders worden beter begeleid waardoor moeder en kindersterfte wordt bestreden.

Het is een klein hulpmiddel om de boodschap duidelijk te laten overkomen: **Laat je testen en begeleid je vrouw en kind !**

*Geboortekits gegeven met o.a.:
een badje, een luier en zeep.*

Wat een schande, ze is zwanger !

Jullie zijn onze ouders. Dankzij jullie kunnen we naar school gaan en onze studies afwerken. Mijn naam is Ophélie. Mijn zoontje is nu twee jaar oud. Ik heb nog juist mijn examens kunnen afleggen van het 3de secundair. Daarna ben ik gestopt met school, drie jaar lang. Ik voelde me zeer nutteloos en waardeloos. Ik werkte hard in het huishouden en voor mijn zoontje. Ik ben zo blij dat ik terug naar school kan. God heeft ons gezegend met een onverwachte kans. Het is alsof Hij onze waarde herstelt. We hebben opnieuw een toekomst en we voelen ons niet langer waardeloos.

Tiernermoeder, project “Tiernermoeders in Rwanda”

Scholing is van groot belang om meisjes en gemeenschappen te sensibiliseren over tienermoeders. In Rwanda wordt er op twee niveaus gewerkt: sensibilisering op scholen en opvang met de meisjes en sensibilisering van de meisjes door op te komen voor zichzelf.

In Rwanda heerst er een zwijgcultuur: de meisjes gaan nooit over hun ervaring spreken en zeggen nooit wie de vader is. Nochtans is het rechtssysteem in Rwanda performant en worden de straffen echt uitgevoerd. Een meisje dat zwanger is geworden van haar stagebegeleider heeft nooit klacht neergelegd bij de politie. Ze staat er dan ook alleen voor, terwijl hij ongestoord zijn gang kan gaan.

Dit is problematisch. Protestantse Solidariteit informeert de meisjes over hun rechten en wil hen bewust maken van hun potentieel: zwijgen is geen optie. Door te praten kan de mentaliteit veranderen.

Dankzij de activiteiten, o.a. scholing, psychologische begeleiding en landbouw-activiteiten, vinden de tienermeisjes hun waardigheid terug.

Ze worden niet meer gezien als nutteloos en een last.

Ze hebben opnieuw een plaats in de maatschappij en in hun familie. Het herstellen van hun waardigheid is het beginpunt om hun stem te laten horen.

Moeders van Kivu

Ik ging met mijn dochter en kleindochter naar het veld. Daar stootten we op soldaten die ons aanvielen en mijn dochter tot haar dood verkrachtten. Ik ben ook verkracht. Toen mijn man dit hoorde, weigerde hij me thuis te laten komen, omdat hij dit als een vloek ziet.

Uiteindelijk heeft mijn man me vergeven en ben ik naar huis gegaan, maar we slapen in aparte bedden. Ik ben voornamelijk terug gegaan voor de kinderen en vooral voor mijn kleindochter, die mijn man niet wil opvangen.

Een vrouw uit het project “Moeders van Kivu”

Vrouwen die de overlevenden zijn van een verkrachting of seksueel geweld, worden nog veel te vaak aanzien als oorzaak van de agressie in plaats van slachtoffer.

Dit is nog meer het geval in patriarchale samenlevingen zoals in Congo: vrouwen, wier man werd vermoord, worden door de schoonfamilie op straat gezet. Verkrachte vrouwen verliezen hun waarde, zowel voor hun familie als voor hun man ; de kinderen die een gevolg zijn van de verkrachting worden geminacht en uitgestoten door de andere familieleden, ...

Bovendien wordt het werk nog bemoeilijkt door de aanhoudende onveiligheid in de Kivu-streek.

Toch wil Protestantse Solidariteit zich inzetten voor deze vrouwen.

We doen dit niet enkel door hen psychologische en socio-economische steun te geven maar ook door de bevolking en meer bepaald de mannen te sensibiliseren over “positieve masculiniteit” of hoe een man respectvol kan omgaan met het andere geslacht. Deze groepen behandelen divers thema’s rond gender, zoals bv. scholing van meisjes.

Discriminatie, verstoting en stigmatisering kan enkel worden aangepakt door een mentaliteitsverandering. Het is een werk van lange adem: de effecten en veranderingen zijn pas zichtbaar na meerdere jaren. Toch is dit werk niet te onderschatten. Vandaar dat Protestantse Solidariteit haar concrete acties inbedt in gerichte sensibiliseringsacties. Het is altijd beter te voorkomen dan te genezen.

Onze reis naar Kivu en

Samen met Lies Gernaey bezocht ik gedurende de eerste twee weken van juli de verschillende projecten die Protestantse Solidariteit in Congo en Rwanda ondersteunt.

De provincie Noord-Kivu ligt in het Oosten van de DRC en grenst aan Rwanda en Oeganda. De provincie kent een grote rijkdom aan grondstoffen maar lijdt al 20 jaar onder het extreme geweld door rebellengroepen. Vandaag zijn meer dan 4 miljoen mensen op de vlucht.

Protestantse Solidariteit voert samen met onze lokale partner, de Communauté Baptiste au Centre de l'Afrique (CBCA), twee projecten uit.

In de landelijke zones van de provincie, waar medische basiszorg erg beperkt is, realiseert de CBCA een HIV-preventieprogramma voor zwangere moeders.

Soms bevallen de vrouwen in Gezondheidsposten bestaande uit lemen hutjes zonder licht of elektriciteit. Maar ze zijn dankbaar voor de nieuwe bevallingstafel.

In Beni en Butembo hebben we de begunstigden van het project "Moeders van Kivu" ontmoet.

In deze erg volatiele regio zijn vrouwen, mannen en kinderen dagelijks het slachtoffer van gruwelijke geweldplegingen door tientallen rebellengroepen en milities. "Moeders van Kivu" helpt de slachtoffers van gendergerelateerd en seksueel geweld. Via speciaal opgezette luisterhuizen worden slachtoffers medisch en psychologisch door gespecialiseerde hulpverleners begeleid in hun de-traumatisatieproces.

Vooraf vrouwen worden stelselmatig geconfronteerd met stigmatisering en uitsluiting door hun familie en de lokale gemeenschap. Ik heb begrepen dat solidariteitsverenigen belangrijk zijn voor hun herstel en hun zelfrespect.

Dit is het eindpunt van hun reis van de-traumatisering: economische hulp en omringd door mensen in dezelfde situatie.

Rwanda : onze visie in actie

Na een weekje in Congo, zijn we naar Rubengera in Rwanda gegaan. Samen met onze lokale partner de Eglise Presbytérienne au Rwanda (EPR) steunen we een project voor tienermoeders.

Analfabetisme, een lage scholingsgraad, het gebrek aan informatie over seksuele gezondheidszorg, armoede en werkloosheid vormen dikwijls de grondoorzaak van het stijgend aantal ongewenste zwangerschappen bij tienermoeders. Tienermoeders en hun kinderen lijden onder vooroordelen, geweld, moreel traumatisme en sociale uitsluiting.

De vereniging Tujinama, die bestaat uit 70 tienermoeders, wil het recht op een waardig leven promoten via verschillende concrete acties: groeps counselling, landbouw en veeteelt van geiten en konijnen. Het project financiert ook een naaiopleiding en onderwijs voor meerdere tienermoeders. Ze vertelden ons: «Jullie hebben ons onze waarde teruggegeven.»

Het laatste bezochte project was het studiefonds “Ik help een kind”. Dit studiefonds financiert elk jaar een deel van de studiekosten van ongeveer 300 kansarme scholieren. Het gaat om scholieren die op basis van hun inzet en uitstekende studieresultaten in het nationale staatsexamen worden toegelaten tot een école d'excellence die hen onder andere voorbereidt op universitaire studies.

De terreinbezoeken, het onderhoud met onze lokale partners maar vooral de vele getuigenissen en gesprekken die we voerden met mensen met HIV, slachtoffers van geweld, tienermoeders en scholieren tonen overvloedig aan dat onze projecten in Rwanda en de DCR een directe impact hebben en enorme kansen bieden op een hoopvollere toekomst.

De appreciatie en dankbaarheid naar u als donateur is dan ook diep en oprecht, want dankzij uw betrokkenheid en uw bijdrage bouwt u mee aan een menswaardiger bestaan voor velen.

Bruno

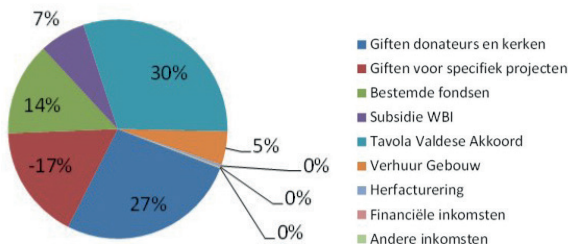
Jaaroverzicht 2017

De Algemene Vergadering, die plaatsvond op woensdag 16 mei 2018, keurde het jaarverslag, inclusief het financiële verslag van vorig jaar goed. 2017 was een bijzonder jaar met de viering van 40 jaar Protestantse Solidariteit. Veel van onze activiteiten in België waren dan ook in het teken van deze verjaardag.

De tabellen geven het financiële verslag voor 2017 weer. Het gedetailleerde jaarverslag kan u raadplegen op onze website of wordt per post op aanvraag opgestuurd.

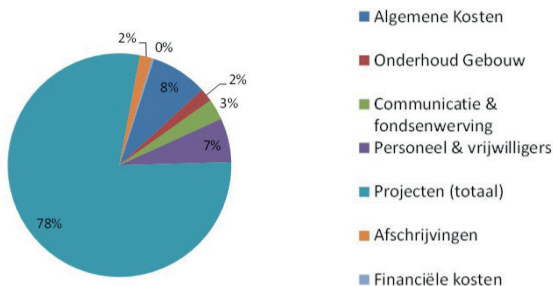
Inkomsten 2017

Inkomsten 2017	
Giften donateurs en kerken	131.523,94 €
Giften voor specifiek projecten	- 83.226,94 €
Bestemde fondsen	67.864,65 €
Subsidie WBI	33.611,00 €
Tavola Valdese Akkoord	150.000,00 €
Verhuur Gebouw	24.366,54 €
Herfacturering	1.735,78 €
Financiële inkomsten	492,89 €
Andere inkomsten	513,95 €
TOTAAL	326.881,81 €

Uitgaven 2017

Uitgaven 2017	
Algemene Kosten	24.927,16 €
Onderhoud Gebouw	5.756,62 €
Communicatie en Fondsenwerving	9.258,28 €
Personeel en vrijwilligers	19.262,32 €
Projecten	
- Tavola Valdese Akkoord	135.000,00 €
- Eigen projecten	77.030,65 €
- Project WBI	21.000,00 €
- Projectopvolging	3.998,55 €
Afschrijvingen	5.493,04 €
Financiële kosten	746,01 €
TOTAAL	302.472,63 €

SOLIDARITE
PROTESTANTE
PROTESTANTSE
SOLIDARITEIT

projets.be

SECOURS D'URGENCE

tearfund

Lokale partner

Noodoproep slachtofferhulp

OVERSTROMINGEN IN KERALA, INDIA

BE37.0680.6690.1028 #URG INDIA

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel - Tel. +32(0)2 510 61 80
www.protestantssolidariteit.be - info@protestantssolidariteit.be

FORMULIER DOORLOPENDE OPDRACHT

Ik, ondergetekende

☐ Dhr.

☐ Mevr.

Voornaam

Naam

Adres

Nr PC

Stad

stort op de rekeningnummer BE37-0680-6690-1028
van Protestantse Solidariteit, Brogniezstraat 46, 1070 Brussel
Het volgende bedrag ☐ 15€ ☐ 20€ ☐ 30€ ☐ €
Maandelijks - Trimestrieel - Semestrieel

en dit vanaf / / Houder van rekeningnummer :-.....-.....

Ik kan op elk moment bij mijn bank mijn betalingsopdracht wijzigen of beëindigen

Datum

Handtekening

Bij giften van € 40 en meer per jaar, ontvangt u van Protestantse Solidariteit een fiscaal attest.

KERSTCAMPAGNE 2018

HANDEN EN VOETEN GEVEN !

ZODAT ZIJ WEER KUNNEN STAPPEN

**Steun de gehandicapten van Macenta
We zijn nog opzoek naar 30.000 €
om de renovatie van
het orthopedisch atelier
te voltooien**

Meer info : info@protestantsesolidariteit.be